

Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO UNUTRAŠNJIH POSLOVA
 CENTAR SLUŽBE BEZBEJEDNOSTI
 M O S T A R
 Stanica javne bezbjednosti
 P R O Z O R

104

Broj: 31/94.
 Datum: 26.10.1994.god.

Z A P I S N I K

Dana 26.10.1994.godine, u prostoriji SJB.Prozor, ovlašteno službeno lice obavilo je informativni razgovor, na osnovu člana 151.stav 213. ZKP-a sa ŽEČIĆ HASIB sin Juse i majke Salih djevojački Duvnjak, rođen 11.06.1967.godine, u selu Kovačevo polje, gdje je i bio nastanjen, opština Prozor, SSS, električar, oženjen, služio vojni rok u bivšoj JNA, nije kažnjavan, privremeno nastanjen na području opštine Jablanica, kao izbjeglica, po nacionalnosti Musliman, islamske vjeroispovjesti, a na okolnost boravka u logbru HVO-e, dao je sljedeću:

I Z J A V U

Dana 23.10.1992.godine, napadom HV-e i HVO-e na Armiju R BiH na području opštine Prozor, nalazio sam se u selu Kovačevo polje, sa porodicom. Napadom na grad Prozor, nije dolazilo do borbenih dejstava na selo Kovačevo polje, od strane istih.
 Napadom HV-e i HVO-e na grad Prozor, svo stanovništvo koje je se nalazilo u selu, izbjeglo je u selo Gornje Višnjani, a dok su u selu ostali samo sposobni muškarci. Komandir u selu Kovačevo polje bio je Žečić Ismet zv. "Caro". Ja sam bio u pratnji civilnog stanovništva, koje je tada izbjeglo, tako da sam se zadržao na području sela Donji i Gornjih Višnjana. Našim dolaskom svo sposobno stanovništvo otišlo je napoložaj, mjesto zv. "Granica", a isto se nalazi između sela Gornji Višnjani i Maglica. Moj komandir Žečić Ismet zv. "Caro" ostao je u selu Kovačevo polje, sa većinom sposobnih muškaraca.

Dana 24.10.1992.godine, u mjestu zv. "Granica" došlo je do pucnjave iz pješadiskog naoružanja, jer je HVO-e htjelo ući u selo Gornji i Donji Višnjani. Nakon jedan sat došao je Žečić Ismet sa Čališ Draganom, tada obavljao dužnost zapovjednika satnije, Grbešá Jurá zv. "Krivičkin", oba iz sela Maglice i Čuljak anto, tada obavljao dužnost zapovjednika jednog voda. Svojim dolaskom u mjesto zv. "Granica", gore navedeni su zahtjevali da se povučemo, ta da predamo naoružanje, koje smo imali, a zv. "Caro" je rekao da je artijelija usmjerena na naš položaj i da su se sva sela oko Prozora predala. Poslije 15-tak minuta, isti su se udaljili u pravcu sela Kovačevo polje, da bi kasnije saznao da su isti po odlasku od nas, otišli u selo Orašac, Pođaniš i Dubo, te gore nagovarali Musliman-ki narod, da se predaju i da im se ništa neće desiti.

Dana 28.10.1992.godine, u selo Donji Višnjani, došli su: Žečić Ismet, zv. "Caro", Sakota Petar, Soldo Nikola, došli su sa luksuznim motornim vozilom, sive boje. Ušli su u kuću vlasništvo Konjarić Nazifa. Svojim ulaskom nagovarali su sposobne muškarce da se predaju, predaju naoružanje te da im se ništa neće desiti, da su se sva sela predala. U priči je se najviše isticao Žečić Ismet, zv. "Caro", a dok su ostali više šutjeli.

Presiding Officer

U selu su se zadržali oko jedan sat, da bi se zatim vratili Prozora.

Dana 29.10.1992.godine, iz sela Gornji Višnjani, vratio sam selo Kovačevo polje, gdje mi je bila porodica. U medju vremenu dok bio u selo Gornji Višnjani, žena mi je se porodila. Dolaskom u selo pričalo je se da trebamo ići davat položaj na Zahum, prema Srbima, opština Kapiš. Naoružanje koje su imali mještani sela Kovačevo polje nije oduzeto, sve do oko 20.06.1993.godine, kada su se vratili sa smjene, koju su davali u mjestu Zahum.

Oko 20.06.1993.godine, u selo Kovačevo polje došla je vojna policija HVO-e. Prozor, u sastavu: Bilić Ivan, iz sela Ometala, Nenađ iz sela Podbor, Bektaš/Ale/Hajrudin, iz sela Varvara i Jelić Mato, iz sela Jaklići i dr. meni nepoznati, svo lično naoružanje, koje je se nalazilo u selu je oduzeto. Isti dan je Zečić Ismet, zv. "Caro" i Bilić Tomo, tada obavljao dužnost zapovjednika satnije, su skupili svo naoružanje, koje je bilo zaduženo u selu Kovačevo polje i oduzeli. Oduzimanje naoružanja izvršeno je u mjestu Zahum, da bi se nakon predaje naoružanja svi vratili kući.

Dana 08.07.1993.godine, oko 11.00.časova, u selo Kovačevo polje došla je jedinica zv. "Kinder vod", na čelu sa zapovjednikom, Beljom Anto zv. "Tuta" iz sela Mluša. U sastavu jedinice, taj dan meni poznati bili su: -Jukić/Ilije/Željko, rođen 15.01.1970.godine, iz sela Ometala, -Beljo/Ive/Tomislav, rođen 14.10.1974.godine, iz sela Mluša, -Jelić Mato, iz sela Jaklića, -Marić/Ivana/Vlado, zv. "Cela", rođen 15.05.1973.godine, iz sela Lug, -Papković Tomo, iz sela Lug, -Pločkinić/Pave/Favo, rođen 03.10.1971.godine, iz sela Iloča.

Po dolasku gore navedene jedinice u selo, ja sam uspio da pobjegnem u obližnju šumu, odakle sam mogao da vidim šta se sve dešava po selu. Isti dan zapaljena je kuća vlasništvo Duvnjak Muje i štala Zečić Junuza, a istu je zapalio, Pločkinić/Pave/Favo, iz sela Ploča. Poslije izvršenih pljački i paljenja objekata, vlasništvo Muslimanske nacionalne osti, gore navedeni bojovnici HVO-e. "Rama" Prozor, su napustili selo i sa vozilima se uputili u pravcu sela Podaniš, koje je naseljeno Muslimanskim stanovništvom. Dolaskom u zaseok Podaniš ubili su Pračić Hatu, zv. "Dragunička" i Pračić Safeta, iz istog sela. Tom prilikom komple selo je spaljeno.

Dana 09.07.1993.godine, pošto mi je ponestalo hrane, a i ostalima koji su bili sa mnom, vratio sam se kući. Dolaskom kući, moja žena Edina mi je rekla da je dolazio Zečić Ismet, zv. "Caro" u kuću i rekao joj ako se ne predam, a i ostali sa mnom, da će voditi Edinu i dvojicu djece. Prozor. Sa mnom u šumi bili su: Duvnjak Ahmet, Duvnjak Hasan, Duvnjak Mujo, Duvnjak Ibro, Duvnjak Senad, Kmetaš Salko i Kmetaš Misso, svi iz sela Kovačevo polje. U večernjim satima došao sam u kuću vlasništvo Zečić

Dolaskom isti su mi rekli da se moramo predat, na što sam ja odgovorio da ću se samo predati vojnoj policiji.

Sutra dan 10.07.1993.godine, na branu je došao vojni policajac Bilić Ivan i Nenađ iz Podbora, sa vozilom marke "Reno 25" sive boje.

Dolaskom na branu ukrcani smo u vozilo marke "Kombi" vlasništvo "Hidroelektrane" Rama i odvezeni u zatvor, u SŠC. Prozor.

Tu noć, oko 02.00.časova, sa četiri "Autobusa" puna zatvorenika, iz logora "Rama" je odvezeno u logore HVO-e. zapadne Hercegovine.

U jutarnjim satima, dana 11.07.1993.godine, nas oko 70. zatvorenika, koji smo ostali u zatvoru u SŠC. Prozor, smopremješteni u zatvor, koji je se nalazio u zgradi magazinu TO. Prozor, SJB. Prozor. Dolaskom u magazin TO. nakon kraćeg vremena u zatvor su došli bojovnici HVO-e. iz sela Uzdo i nas 15. zatvorenika ukrcali na teretni kamion i odveli u selo Uzdo. Na Uzdo su bili: Čorbadžić Halid, Palić Bećir, Bekrić Ibrahim, Tabak Huso, Terzić Mejhan, Kazaferović Ibrahim, Plečić Semir, Kulagić Hazim, Pabitović Fahrudin, Zec Rasim i dr.

Dana 13.07.1993.godine, po bjekstvu Bekrić Emira iz škole, bojovnici HVO-e. su nas izvodili, da bi nas nagonili da se tučemo izmedjuse.

je najviše su se isticali bojovnici: Džalto Dragan iz sela Uzdo i drugi bojovnici meni nepoznati.

Dana 14.07.1993.godine, zatvorenici koji su se nalazili u školi su odvedeni na rad, a ostali su sljedeći: Plečić Semir, Ćec Rasim, Terzić Rejhan i još 2-3. zatvorenika, kojima se ne sjećam imena. "Egde" oko 12,00 časova u prostoriju u kojoj smo bili zatvoreni došao je bojovnik po imenu Džalto Dragan i naredio meni da idem čistiti jednu prostoriju. Dok sam čistio prostoriju, gore imenovani bojovnik me je pošao udarati sa nogama, kundekom od puške, džškom od metle. Od udaraca kundekom zadobio sam prelom: ključne kosti i ramenog pojasa. U medju vremenu naišao je Marić Josip, koji je obavljao dužnost do zapovjednika i odveo me u stacionar, gdje me je bolničar Uložnik Slavko iz sela Ploča previo. Na Uzdu sam ostao sve do 20.07.1993.godine. Za vrijeme boravka na Uzdu zakopavani su dva pripadnika Armije R BiH, koja su ubijena od strane bojovnika HVO-e. Zakopavanje su izvršili: Kulagić Hazim, Ćec Rasim i Perviz Ibro.

Po dolasku u Prozor, odveden sam u bolnicu, dom zdravlja Prozor, gdje mi je izvršeno previjanje, da bi kasnije, češće dolazio na previjanje.

odavde 5 Dana 31.07.1993.godine, u jutarnjim satima, u zgradu SŠC Prozor, došli su dva vojna policajca HVO-e. "ama" Prozor, po imenu: Želić Mato iz sela Rumboci i araban Luka, zv. "Kare" gdje su gore navedeni vojni policajci upirući prstom izdvajali zatvorenike. Jednu izdvojenim zatvorenicima bio sam i ja, da bi me po pojavi Šarčević Franje, isti vratio ponovo u zgradu "egde" oko 70. zatvorenika je izdvojeno i ukrcano u dva kamiona. Da bi nakon 2-3. dana čuo da su isti korišćeni u živom štitu, na Makljenju, lokalitet Crnog vrha. U večernjim satima 31.07.1993.godine, u zatvor je vraćeno oko 20. zatvorenika, te sam od njih čuo da su bili na području Gornje Vakufa. Kasnije sam čuo, da je dosta zatvorenika ubijeno prilikom izvođenja živog zida, jer se ni jedan od preostalih zatvorenika ni jed nje vratio u zatvor. *ovude*

Dana 03.08.1993.godine, u večernjim satima, u prostorije SŠC Prozor došao je Jukić Željko, sa još nekim bojovnicima meni nepoznati, gdje su tražili Pilav Ibru i Pilav Emira, oboje iz sela Lapsunj. Pronašli su Pilav Ibru, gdje su ga navedeni bojovnici odveli u WC, da bi ga tamo pošli udarati. Po izlasku Pilav Ibre, isti je bio izrezan po tjelu, po ulasku u prostoriju istoga smo previli. Nakon kraćeg vremena ponovo su se vratili gore navedeni bojovnici. Ulaskom u prostoriju, prozvali su sljedeće zatvorenike: Pilav Missu, Pilav Ibru, Čiča Bekku, Berić Vahida i Omanović Edisa. "avedeni bojovnici, su izveli gore navedene zatvorenike i odvezli ih u nepoznatom pravcu. Bojovnici su došli sa vozilom marke "Lada Samar plave boje. Dolaskom gore imenovanih bojovnika sa vozilom, bila je pojač muzika u vozilu, a pjevala je kasetna Dragane Mirković.

Dana 01.09.1993.godine, u zatvor SŠC Prozor, došao je Marić Nikola i zv. "Cela". Ulaskom u prostoriju pitali su koga je doktor oslobodio, da i

Bajro, Hodžić Ahmet, Hranjić Hasko i Ribegović Abdurah. Imenovani su odvedeni u nepoznatom pravcu odakle im se gubi svaki trag. Gore navedeni bojovnici su došli sa vozilom marke "Tamić".

Često je Mujo Hasanagić iz sela Varvara nagonio zatvorenike, na fizičke poslove, tako što ih je određivao, na rad, utvrđivajući linija HVO-. Često je fizički zlostavljao zatvorenike.

Jedanput je došao zv. "Nimac" iz sela Rumboci, sa vozilom marke "Golf žute boje i još jedan meni nepoznat bojovnik, te zajedno sa Mujom Hasanagić su prozvali Kukić Ibrahim, da bi sišao Kukić Ibrahim, iz sela Gorica, oženjen iz sela Kovačevo polje (sestru od zv. "Caro"), da bi se isti za oko 5. minuta vratio ponovo u prostoriju. Ponovo su prozvali drugi Kukić Ibrahim i sišao je Kukić Ibrahim iz sela Gorica, oženjen iz Gornjih Višnjana. Silaskom u hodnik gore navedeni su ga pošli udarati, čuli smo jauke. Nakon pola sata Kukić Ibrahim je se vratio krvav i izutaran, vidne povrede vidjele su mu se po licu. Tada na obezbjeđenju zatvora bio je vojni policajci Damir i Anto, oba sa područja, opć. Bugojno. Često su Damir i Anto, iz Bugojna fizički zlostavljali zatvorenike. Uglavnom bi to činili za vrijeme smjene, dok bi vršili obezbjeđenje

zatvorenika.

Dana 15.12.1993.godine, premješten sam iz logora HVO-e. "Kama" Prozor u logor HVO-e. Zapadna Hercegovina "Heliodrom". Za vrijeme boravka u logoru "Heliodrom" nisam određivan na fizičke radove. Radio sam u Aluminiskom kombinatu, kao električar, šef mi je bio Jure Sušec iz Čitlika.

Dana 18.04.1994.godine, posredstvom MK CK. oslobođen sam iz logora HVO-e. te uz pratnju CK. odvezen u Jablanicu, na slobodnu teritoriju pod kontrolom Armije R BiH.

Ovu izjavu dao sam bez prisile, spreman sam je ponoviti pred sudom i drugim ovlaštenim licima ili institucijama i nemam primjedbi na postupak OSJ. pri uzimanju izjave, ista mi je pročitana na glas, te kao takvu smatram je svojom, što potvrđujem i svojeručnim potpisom.

IZJAVU DAO:

Zečić Masib
Zečić Masib

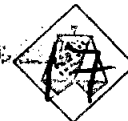
ZAPISNIČAR:

Bektaš Mustafa
Bektaš Mustafa

IZJAVU UZEO:

Bektaš Mustafa
Bektaš Mustafa

Presiding
Officer

Rule 92 bis